

Sb., zákon č. 19/1947 Sb.). Zákonem ze dne 12. února 1947, č. 29 Sb. byla provedena likvidace t. zv. vládního vojska a rozhodnuto o umístování a jiném zaopatření jeho zaměstnanců.

Dekretem presidenta republiky č. 67/1945 Sb. došlo k obnovení činnosti disciplinárních a kvalifikačních komisí pro v. z-ce a ke zrušení předpisů o omezení opravných prostředků.

Dalším základním zákonem pro uspořádání poměrů ve veřejné správě jest dekret presidenta republiky ze dne 4. října 1945, č. 105 Sb., o očištných komisích pro přezkoumání činnosti v. z-ců, pozměněný zákon č. 130 a 247/1946 Sb.

V. Závěr.

Jak konstatováno již v úvodu, soubor nejstručnějších a šíří otázek veřejné správy a jejich zaměstnanců zdaleka nevyčerpávajících poukazů, jež byly provedeny, prokazuje, že před reorganizací věcnou i personální ve veřejné správě není účelné se zabývatí podrobným rozborem otázek v. z-ců, které po provedené reorganizaci budou v zásadě jiném stavu. Dosavadní platné právo možno již dnes vlastně pokládati jen za podklady a prameny k vybudování nové všeobecné úpravy.

Literatura.

Havelka František Dr.: Služební právo státních úředníků a zřízenců, 1937; Čermák Ludvík: Služební pragmatika, 1933; Urbánek Václav Dr.: Pensijní právo stát. úředníků a zřízenců, 1946; týž: Legionáři ve veřejných službách (Veřejná správa, 1935, roč. 5, č. 2); Havelka Jiří Dr., s. doc.: O vývojových tendencích práva stát. úřednictva a o postavení stát. úředníka ve státě (Veřejná správa 1932, roč. 2, č. 5—6); Hoffmann Josef Dr.: O formách účasti živlu laického ve veřejné správě (Veřejná správa, 1932); Fischer Dr.—Holl Dr.—Horák Dr.: Sborník služebního a platového práva státních a jiných veřejných zaměstnanců, I. svazek: Platový zákon, učit. zákon a lékařský zákon, Praha, 1926. Vilém Krejčí.

Zaměstnanci samosprávní

viz Samospráva

Zásobování

(řízené hospodářství).

1. Pojem: Zásobování — řízené hospodářství — plánované hospodářství. 2. Stručný přehled o poválečné hospodářské soustavě v ČSR. a) Kosičský program — b) hlavní hospodářská opatření v letech 1945 a 1946 — c) budovatelský program třetí vlády Národní fronty Čechů a Slováků — d) zákon o dvouletém hospodářském plánu —

e) důležitější legislativní opatření hospodářské povahy v roce 1946 a 1947.

1. Pojem: Zásobování — řízené hospodářství — plánované hospodářství.

Zásobami rozumíme množství statků, surovin, polotovarů a hotových výrobků, držných pohotově a určených pro budoucí potřebu a spotřebu. Zásobování jest pak soustava hospodářských aktů, které účelně upravují a zajišťují plynulé dodávky spotřebních statků spotřebitelům a výrobních a investičních statků výrobcům se zřetelem na uspokojení okamžité i očekávané budoucí potřeby a spotřeby. V tomto širším slova smyslu jest tedy zásobování činností především distribuční; souvisí však velmi úzce s výrobou i spotřebou, jejichž volumen citelně ovlivňuje a vykonává vliv i na intenzitu pomocné činnosti, zejména na dopravu, soustavu úvěrovou a pojištění. Pojem zásobování sám o sobě nevyžaduje, aby šlo o soustavu vrchnostenských a jiných veřejnoprávních aktů, ať legislativních či administrativních. Zahrnuje naopak popsanou činnost kteréhokoliv hospodářského subjektu, na př. podniku, závodu, ale i jedince nebo skupiny jedinců. V tomto širším slova smyslu není zásobování stejnoznačným pojmem s výrazem řízené hospodářství. V užším slova smyslu však bývá obou pojmů užíváno promiscue; zejména to platí o výrazech zásobování lidu nebo veřejné zásobování a pod. U těchto výrazů jde o označení činnosti veřejnoprávních subjektů a o akty povahy vrchnostenské, které zahrnují nejen distribuci, nýbrž zasahují přímo nebo nepřímo i do výrobní činnosti jednotlivých hospodářských subjektů ve státě a projevují se i na poli regulace spotřeby a ostatních pomocných činností hospodářských. Každé hospodářství musí mít svůj účel a musí býti řízeno a vykonáváno se zřetelem na tento předem vytčený cíl. To platí přirozeně i o souhrnu všech hospodářství ve státě, tedy o t. zv. národním hospodářství. V širším slova smyslu zahrnuje tedy pojem řízené hospodářství soubor vrchnostenských aktů, jimiž se usměrňují podmínky pro výkon hospodářské činnosti jednotlivých hospodářských subjektů ve státě. Spadaly by sem tedy především vedle příslušných předpisů práva občanského, obchodního, směnečného a šekového též ustanovení práva živnostenského, právo vodní, stavební, dopravní, úprava pracovního poměru, soustavy úvěrové, pojištění a pod. Tato veřejnoprávní činnost státu jest však prostým důsledkem